

Балада про грушу

Віктор Зубар

Чистими полями
Доріженька грала,
Там старенька груша
До села ступала.
Раптом налетіли
Тучі-гровиці,
Білий цвіт палили
Сині блискавиці.

Насміхався з груші
Грім недобрим сміхом,
Вітер пелюстками
Кидав, неначе снігом...

Одпливла за обрій
Темрява з вогнями,
Похилилась груша
Чорними гілками.

Тільки ж дармувати
Груша не хотіла —
Знову у галуззі
Забуяла сила!

Забриніли соком
Веселкові дуги,
Гей, у полі груша
Зацвіла удруге!
...Чистими полями
Доріженька грає,
Там старенька груша,
До села ступає.

У руці мозільній —
На галуззі-гіллі —
Писані промінням
Сріберні тарілли.

Сріберні тарілли
З жовтими плодами,
Соковиті груші
Капають медами.

Линуть дикі гуси
В синій високості...
Ой, прийшла бабуса
До дітей у гості!

Листя із груші летить і летить,
Червоне, як жар...
Один листок піднявся до хмар,
А другий упав на будяк —
Кричить...
Болісно як!
Гарбуз жовтіє на городі,
Неначе сонце сходить,
У тихім сні
Шумить шумелиння шершаве
Сухо-сухо:
Ш...ш...ш...
Як шкода останніх сонячних днів!
Глухо.
А ось кукурудза-бабуся
У жовтім кожусі
Розказує казку,
Кому?
Гарбузикам, що вилізли на пліт,
Я згадую далеку-леку ласку
З дитячих літ,
Шум...
Сум...